

De bel of het touw

Jesaja 52,7-10; Romeinen 10,9-17
Romeinen 10,14

Er is redding

Paulus verlangt er intens en oprecht naar dat de Joden (10,1), maar ook alle mensen (10,11-12) gered zullen worden.

- Jezus Christus is gerechtigheid (redding en vrijspraak) – [v4].
 - Ieder die gelooft
 - Joden (10,1)
 - En Griek – dus alle natiën (10,12)
 - Hoeft er **niets** voor te doen (niet verdienen)/halen [6,7]
 - Het is nabij / dichtbij je [8] – *waar?*
 - Hart [9]
 - Mond [9]
 - Je hoeft **maar**:
 - te geloven [9]
 - na te zeggen/belijden (Dt 30,14) [9]
 - Dat Jezus [9]
 - Heer is
 - Uit de dood opgewekt is
 - zal gered worden (behouden worden) [9]
 - dus, ieder die Hem aanroept [13]

Vertel het

- achtergrond en doel van deze opmerking:
 - Valt Israël te verwijten dat ze Jezus Christus niet geloven?
 - Een kettingredenering volgt [14-15] – trap (zie slides)
- (vers 14) Je kunt niet gered worden als je Jezus niet aanroept als Here
 - Kan Jezus niet aanroepen als je niet eerst in Hem gelooft
 - Kan niet in Hem geloven als niet 1st gehoord heeft
 - Kan niet horen als iemand niet preekt/vertelt
 - Je kan niet preken als niet door God gestuurd/geautoriseerd
- Antwoord van achteren af:
 - Autorisatie/sturing/opdracht:
 - Mt 28,18-20
 - Hd 1,8
 - Jes 52,7 - vreugdebode
 - Het is gepreekt/verteld, profeten, apostelen
 - Het is gehoord, Jes 52,8
 - Vraag: is wat over Jezus verteld is door hen geloofd?
 - Antwoord: nee!
 - Gevolgtrekking: dus geen redding
- Het werkt als volgt:
 - God stuurt
 - De gestuurde preekt/vertelt het goede nieuws over de redding
 - Mensen horen de boodschap
 - Ze geloven (of niet)
 - Ze roepen de Here aan
 - Ze worden gered
- Valt Israël dus te verwijten dat ze niet in Jezus Christus geloven?

- Ja, het is verteld
- Ze hebben het niet geloofd
- Vallen de profeten en apostelen en kerk te hiervoor verwijten?
 - Nee, ze hebben het immers verteld
 - Het probleem ligt bij het ontvangen
 - Israel heeft het evangelie gehoord, maar
 - Niet nagezegd en niet geloofd
 - Hun ongeloof stond aanroeping van de Here in de weg
- Dus: wil iemand gered worden, dan moet iemand hem dat vertellen.
 - Dit is de boodschap van de kerk: *redding in Jezus Christus* (Rm 10,8 NBV).
 - De vraag die we onszelf vandaag dus moeten stellen, is:
 - Waarom gaan mensen in Nederland verloren? Omdat:
 - Wij het wel of niet verkondigd hebben?; of
 - Dat zij het niet geloofd hebben?
 - Kunnen ze geloven als wij het ze niet vertellen?
 - Wie hebben autorisatie en opdracht.
 - **Hebben wij het ze verteld?**
- Excuses:
 - We zeggen: *ik leef het voor.*
 - Nee, vraag is, heb jij (persoonlijk/kerk) het verteld, want:
 - *Door te luisteren komt men tot geloof* [10,17].
Geloof is uit het horen.

Blijde reactie

- *Welkom, vreugdebode!* [Js 52,7-10]
 vrede aankondigt en
 goed nieuws brengt,
 redding aankondigt
 tegen Sion zegt: 'Je God is koning!'
- reactie
 - gejuich [8]
 - zien de Here terugkeren
 - gejubel [9]
 - troost – dus verdriet [9]
 - vrij kopen [9] dus: slavernij – ook vandaag, verslaafd...
 - zien redding [10]
- Het evangelie brengt ongekennde blijdschap,
 - Van redding (bevrijding)
 - Dit leidt tot aanroeping van de Here
 - En geloof
 - En belijdenis
 - En troost, vrede, vrijheid
- Maar: :-☹
 - Als niemand je dat vertelt...
 - Daarom:
*Gezegend zijn de voetstappen van hen die het evangelie brengen, zegt Jesaja.
 Laat deze boodschap niet sterven. Geef het door aan anderen. Wij zullen in de
 hemel samenkomen!*

Onthoud, de boodschap van het evangelie van Jezus Christus kan het verschil in het leven van iemand dichtbij u maken.

Hoe reageren de hemelen over de boodschap van redding vanuit de Lijnbaan aan mensen die het niet weten/geloven?

De Wekker/ND: onderzoek in CGK toont aan en gesprekken binnen de Lijnbaan, dat we hoofdzakelijk met onszelf bezig zijn en niet bereid zijn iets prijs te geven. Dit wordt ook pertinent zo door sommige gezegd.

Hoeveel bent u bereid van ons (kerk) manier, tradities, gewoonten, rites prijs te geven, zodat anderen kunnen jubelen omdat ze de Here mogen gaan aanroepen, omdat ze redding gevonden hebben?

Verwelkomen mensen onze voetstappen?

Zien mensen ons als vreugdeboodschappers?

Of is de Lijnbaan een Titanic – gedoemd om te zinken?

Hoeveel mensen gaan gered worden, omdat we hun blijven aandringen dat ze opendoen, zodat wij ze het evangelie kunnen vertellen?

We zijn allang geautoriseerd om te verkondigen.

Wanneer gaan we? Of wachten we maar tot zij komen?

Houden we het goede nieuws voor onszelf en laten mensen zichzelf ophangen?

Het evangelie is niet zuinig met genade. Waarom zouden wij/ik er zuinig mee doen?

Luister naar het volgende verhaal – het zegt alles.

De dominee en zijn zoon

Elke Zondag middag, na de ochtenddienst, gaan de dominee en zijn elfjarige zoon hun dorp in om folders over het Evangelie uit te delen.

Deze bepaalde Zondag middag was het weer tijd voor de dominee en zijn zoon om de straten in te gaan met hun folders. Het was echter het zeer koud buiten, evenals gietende regen. De jongen stond klaar in zijn warmste en droogste kleren en zei: „o.k., papa, ik ben klaar.”

Zijn vader vroeg, „Klaar voor wat?”

„Papa, het is tijd dat wij samen onze folders gaan uitdelen.”

De vader antwoordde, „Zoon, het is zeer koud buiten en het giet buiten.”

De jongen geeft zijn papa een verraste blik, vragend: „maar Papa, mensen gaan toch steeds naar de hel, ook al regent het?”

Zijn vader reageerde: „Zoon, ik ga niet in dit weer uit.”

Vastbesloten vraagt de jongen: “Papa, kan ik gaan? Alstublieft?”

Zijn vader aarzelde voor een ogenblik en zegt dan: „Zoon, je mag gaan. Hier zijn de folders, wees voorzichtig, zoon.”

„Papa bedankt!”

En daarmee ging hij op pad in de regen. Deze elfjarige jongen liep de straten in en ging van huis tot huis en overhandigde aan iedereen een folder, ook aan iedereen die in de straat tegenkwam.

Na twee uren lopen in de regen, doorweekt en steenkoud, had hij een folder over. Hij zocht iemand om het aan te overhandigen, maar de straten waren verlaten. Hij draaide naar het eerste huis dat hij zag en belde aan. Maar niemand antwoordde. Hij belde opnieuw en opnieuw, maar nog antwoordde niemand. Hij wachtte maar nog geen antwoord.

Uiteindelijk draaide hij zich om maar weg te gaan. Maar iets hield hem tegen. Opnieuw, draaide hij aan de deur en belde aan en klopte luid op de deur. Hij wachtte, omdat iets hem tegenhield. Hij belde en dit keer ging de deur langzaam open.

Daar, in de deuropening stond een zeer droevig-kijkende bejaarde dame. Ze vroeg zacht,

„wat ik kan voor je doen, jongen?"

Met stralende ogen en een aanstekelijke glimlach zei deze jongen, „Mevrouw, het spijt me als ik u stoorde, maar ik wilde u alleen vertellen dat JESUS WERKELIJK van U HOUDT. Ik wilde u mijn allerlaatste folder over het Evangelie geven dat u alles over JESUS en Zijn grote LIEFDE zal vertellen."

Met dat, overhandigde hij haar zijn laatste folder en draaide om om weg te gaan. Zij riep naar hem toen hij vertrok. „Dank je, zoon! God zegene je!"

De volgende Zondagochtend in de kerk stond de dominee op de preekstoel. Toen de dienst begon, vroeg hij, „heeft iemand een getuigenis of wil iemand misschien wat zeggen?"

Langzaam, in de achterste rij van de kerk, stond een bejaarde dame langzaam op. Toen zij begon te spreken, straalde haar gezicht.
„Niemand in deze kerk kent me. Ik ben hier nooit voorheen geweest. U ziet, vóór vorige Zondag was ik geen Christen. Mijn echtgenoot overleed een tijdje geleden, en liet me alleen achter in deze wereld. Afgelopen Zondag was het een bijzonder koude en regenachtige dag, maar meer nog in mijn hart. Ik had geen hoop of zin meer om te leven. Dus nam ik een touw en een stoel en ging de trap op naar de zolder van mijn huis. Ik maakte het touw aan een dakspaar in het dak vast, waarna ik op de stoel ging staan en het andere eind van het touw om mijn hals vastmaakte. Staande op de stoel, zo eenzaam en ontroostbaar stond was ik op het punt om te springen, toen de deurbel ineens hard ging bellen en ik opschrok. Ik dacht, „ik zal een minuut wachten, en wie het ook is weggaat."

Ik wachtte en wachtte, maar de bel scheen luider en meer vastberaden te worden. Toen begon de persoon ook bovendien luid aan te kloppen. Ik dacht opnieuw bij mezelf, „wie zou dat kunnen zijn? Niemand belt ooit bij mij aan of komt bij me op bezoek. Dus maakte ik het touw van mijn hals los en ging naar voordeur, die voor mijn gevoel al luider en luider belde.

Toen ik de deur opende kon ik mijn ogen nauwelijks geloven. Voor mij stond een stralende jongen die ik in mijn leven nooit had gezien. Het leek wel een engel. Zijn glimlach, oh, dat kan ik nooit beschrijven! De woorden die uit zijn mond kwamen veroorzaakten dat mijn hart dat allang dood was geweest levend werd, toen hij zei: "Mevrouw, ik kwam alleen maar even zegen dat Jezus van u houdt."

Toen gaf hij me een folder over het Evangelie die ik nu in mijn hand houd.
Toen de kleine engel terug in de koude en de regen verdween, sloot ik mijn deur en las langzaam elk woord van deze folder over het Evangelie. Ik ging naar de zolder om mijn touw en stoel te halen. Ik zou hen niet meer nodig hebben. U ziet: Ik ben nu een gelukkig kind van de KONING. Aangezien het adres van uw kerk op de rug van deze folder over het Evangelie was, ben ik hier persoonlijk God en zijn kleine engel komen bedanken die net op tijd kwam om mijn ziel van een eeuwigheid in de hel te redden."

Er was geen droog oog in de kerk. En lof en eer aan de KONING weerklonk door de kerk heen. De dominee-vader klom van de preekstoel af en ging naar zijn zoon, omhelsde hem en hilde.

Waarschijnlijk heeft geen kerk een heerlijker ogenblik gehad, en waarschijnlijk heeft het heelal nooit een vader gezien die meer met liefde en eer voor zijn zoon werd gevuld... behalve onze Vader.

Deze Vader stond zijn Zoon toe om in een koude en donkere wereld uit te gaan. Hij ontving zijn Zoon terug met onuitsprekelijke vreugde, en aangezien de hemelen lof en eer aan de Koning uitriepen zette de Vader Zijn geliefde Zoon op de troon die over alle overheden, machten, elk gezag en elk naam wordt genoemd.

Gezegend zijn de voetstappen van de vreugdeboodschap...

Amen

1. Er is redding!

1

2. Vertel het!

2

3

4

5

6

7

8

9

10

Romeinen 10, 9-17 - Tekst analyse

8 De boodschap van het geloof:

9 Als uw mond
belijdt
dat Jezus de Heer is
en uw hart
gelooft
dat God hem uit de dood heeft opgewekt,
zult u worden gered.

10 Als uw hart
gelooft,
zult u rechtvaardig worden verklaard;
als uw mond
belijdt,
zult u worden gered.

11 Want de Schrift zegt: 'Wie in hem gelooft, komt niet bedrogen uit.'

12 En er is geen onderscheid tussen Joden en andere volken, want ze hebben allen dezelfde Heer. Hij geeft zijn rijke gaven aan allen die hem aanroepen,

13 want:

'Ieder die de naam van de Heer
aanroept,
zal worden gered.'

14 Maar hoe kunnen ze
hem aanroepen
als ze niet
in hem geloven?
Hoe kunnen ze
in hem geloven
als ze niet over hem hebben gehoord?

Hoe kunnen ze over hem horen
als hij niet verkondigd wordt?

15 Hoe kan iemand verkondigen
als hij niet is uitgezonden?

Welkom
zijn zij
die goed nieuws
verkondigen.'

16 Toch
hebben slechts weinigen
aan het evangelie gehoor gegeven,
want Jesaja vraagt: 'Heer, heeft iemand geloofd wat wij
hebben gezegd?'

17 Dus
door te luisteren
komt men tot geloof,
en wat men hoort
is de verkondiging **van Christus.**

Jesaja 52,7-10

7 Hoe **welkom**
is de **vreugdebode**
die

over de bergen komt aangesnel,
vrede aankondigt en
goed nieuws brengt,
redding aankondigt
tegen Sion zegt: 'Je God is koning!'

8 **Hoor!** Je wachters verheffen hun stem,
samen barsten ze uit in **gejuich**,
want ze **zien** het met eigen ogen:
de HEER **keert terug** naar Sion.

9 Breek uit in **gejubel**,
ruïnes van Jeruzalem,
want de HEER **troost** zijn volk,
hij **koopt** Jeruzalem **vrij**.

10 De HEER ontbloot zijn heilige arm
ten overstaan van alle volken,
en de einden der aarde **zien**
hoe onze God **redding** brengt.